правѫть ѭ на крьстоскѫ и въ срѣдѫ ѭ занесѫть на кумъ-гъ. *Ч. 19*). „Стой деверо не бій врати, още мома не втасала и пр. *Ч. 24.* Тя фтаса́, *вм.* свръши́хме ра́бота.—*4*) достану,—аю (*ср. знач.*): Поясмо-то не фтасало, (св. Петаръ) Си пресече русо перче, Поясмо-то го придало, Тук' да майка куртулисатъ. *М. 44.* Малу ми свила не фтаса, 'Си-те свилари обидофъ, Нигде си свила не найдофъ. *М. 515. 5*) *въ дѣйств. знач.* догоню,—няю: Тога велитъ коня, бѫрза коня: Престегни ми мои пѫрни очи, Защо не гля кѫде ке си ода, Ако сакашъ не'еста да фтасаме. *М. 65.* Со коня тѫрчатъ, не си ѭ фтасвитъ, Съ яболко фѫрлятъ, не ѭ досегвитъ. *М. 15а.* Со коня тѫрчатъ, не ѭ фтасуватъ. *М. 15б.*

Фу́кнѫ *гл. св. 1*) унесу (о вѣтрѣ): Вѣтръ-тъ фукна ладіята имъ въ морето. *Р. А. 143. 2*) брошу: Мѫжътъ и́ влѣзълъ съ бѣла чалма взелъ свѣщитѣ и ги фукналъ (фвърлилъ) въ пещъта. *Пс. 21—22, 335.*— Фукна́ да бя́га, *пустился бѣжать.*

Фуни́я* *с. ж.* **Фуни́йче** *ум.* воронка. *см.* хуния.

Фу́рка *с. ж.* прялка въ видѣ палки: Сѣ промени, сѣ нареди, Да̀ си узе празна фурка—безъ кѫделя, Вретено-то непредено. *М. 385.* Моми си парти фѫрлі'е, Невѣсти разбой скѫрші'а, Стари-те фурки здробі'а. *М. 263.* Чузда е фурка пупрьела. *Ч. 321.* Майка сѣ сиромашитъ, дете-то сѣ богатитъ (фурка и вретено). *М. р. 531.* (*гат.*) *ср.* хурка.

Фурма́* *с. ж.* финиковая пальма и ея плодъ (финикъ). **Фурмя́нъ** *пр.* финиковый: Въ сѣвернѫ Африкѫ и Аравіѭ расте фурмяната палма... Фурма-та дава на Арабы-ты ползѫ съ всичкы-ты си чясти. *Л. Д. 1871 р. 107.* Прѣсны плодове, като фурмы, смокины и гроздье. *Пк. 31.* Той са храняше лѣтѣ отъ плодове прѣсны, а зимѣ отъ фурмы и сухы смоквы (*de dattes et de figues sèches*). *Т. 232. см. сл.* хурма́.

Фурна Фуруна (*fourn et fouroun, subs. a. Four, fourneau*) *с. ж. общественная печь, въ которой пекутъ хлѣбы; содержателю ея платятъ извѣстную часть денегъ*: Ке нагорамъ една силна̀ фурна. *М. 145.* На денъ сакатъ п' една фурна лѣба. *М. 154.* Да измеси до три фурни—бѣлъ пексимитъ. *М. 204.* Десет фурни хлѣбови. *Д. 25, 16.* „Варлете го (дете-то) въ силна вурна д' изгоритъ". Го варліе тіе (чо'адарите) въ силна вурна. *М. 50 р. 60.* Едно си синче имаше, Емъ го фати́, емъ закла̀, Татко му кладо̀ фурна да пали, Да пали, гиди́ да свири Майка му кладо̀ да пее, Искара го гиди́ отъ фуруната, Емъ го кладо̀ гиди́ да ѧдатъ, Да ѧдатъ, гиди́ да пѧтъ. *В. 153.* Не можа д' ода на фурна Отъ тіе пусти симиджи: Бѣли симиди даваетъ, Бѣло ми лице сакаетъ. *М. 307.*

Фурунджи́я* (*fouroundji, s. t. 1. Boulanger. 2. Qui construit les fours*) *с. м.* содержатель общественной печи *ср. преди.*

Фурча́* (*fourtcha s. t. Brosse*) *с. ж.* (*син.* че́тка) щетка: Кой-то